

nok lidt deraf imellem os selv, men i hvert Fald — stort var det.

Efter at man i de østlige Dele af Canada med de store, forholdsvis gamle Byer har kørt igennem frugtbart, venligt Land, der minder om Danmark, eller umaadelige Naaleskove med Søer og Floder, kommer man ud paa de uendelige Prærier, der længere vest paa ligger saa godt som udyrkede hen kun med enkelte spredte Gaarde eller Huse. Herude er der herligt! Den klare rene Luft, den vide Udsigt, det friske grønnes forskellige Nuancer, de mange smukke straalende Blomster gør en Dag derigen- nem til alt andet end trættende og ensformig. Hvad vi saa af ny opvoksende Byer paa den lange Strækning over til The Rockies, var ogsaa meget interessant. Disse Byer, der i Løbet af ganske kort Tid fra en ubetydelig Samling spredte Huse er blevne store og folkerige med brede, uregelmæssige Gader (hvis Kørebane rigtignok er i en frygtelig Forfatning) strækker sig lige ud i Prærien eller ind i Skoven, anlagte med stor Forudseenhed og med den Vished for Øje, at Byen stadig vil vokse med rivende Fart, men underlig halvfærdige at se til med store elegante Huse imellem smaa Træhuse. Morsomt var det at høre Beboernes Stolthed over deres By, deres store Forventninger om dens Fremtid. Noget meget tiltalende i alle de canadiske Byer og i »Staternes« forresten ogsaa er de mange Villaveje med Have eller i hvert Fald en lille Grønning om hvert Hus, de mange træbeplantede Veje, og det ikke som hos os langt ude i Udkanterne men tæt ind paa Hjertet af Byen.

Turen over The Rockies gennem vilde Kløfter, over svimlende Broer, ved Pacific Kysten i de blomsterrige, smukt beliggende Byer Vancouver og Victoria, de vidunderlig dejlige Dampskibsture mellem disse Byer og derfra til Seattle fortjente en nærmere Beskrivelse end Pladsen tillader. Seattle var vor første Station i De For- enede Stater; den er en stor opblomstrende, meget smukt beliggende By, som mener at kunne tage Konkurrencen op med San Francisco. Der indlogerede vi os i nogle andre Jernbanevogne, der atter skulde huse os i ti Dage, tilbage til Toronto. De følgende Dage var lidt drøje i meget stærk Hede gennem øde ørkenagtige Stræknin- ger, som det dog ogsaa havde sin Interesse at se, og hvor Mormonerne ved deres Flid har skabt et stort opdyrket Land med Salt-

søstaden som Midtpunkt. Besøget i denne By, hvor der i Tabernaklet blev spillet for os paa »det smukkeste Orgel i Verden«, og hvor mange tog sig et Bad i Saltsøen, var højst interessant. Ligeledes i den smukke By Denver, der nu har ca. 200,000 Indbyggere, men hvor der endnu ved den aarlige »Pionerfest« kan møde nogle af dem, der var med til at grundlægge Byen paa de øde Sletter, som Bisonokserne hid- til havde været Eneherrer over; Hoved- stad i Colorado, hvor Kvinderne i 16 Aar har haft Stemmeret, ifølge Guvernørens Udtalelser til stor Gavn for Staten. Rejsen sluttede med Besøg i Chicago og Detroit, der overbød hinanden i Elskværdighed. I den første interesserede det os særligt at se Hull House, Miss Jane Addams's Settle- ment, hvor der bliver gjort et stort, opof- rende Arbejde for det fattige Nabolag.

Det havde været en trættende Tur — dog ikke mere, end at alt det interessante, vi saa, jog Trætheden væk — den har sikkert gjort meget til at udbrede Kendskabet til og Interessen for International Council of Women, og alle vil vi bevare Mindet om en sjælden interessant og indholdsrig Tur.

Anna Buch.

Brev från Sverige.

Riksdagen 1909 har i flera fak satt märke i de svenska kvinnornas historia.

Det är då först på sorgekontot att anteckna, att kvinnorna ej voro med i det nu antagna förslaget om allmän rösträtt för män. Härigenom fastslogs ju på visst sätt, att de maktoägande ansåga kvin- nans mindre värd i staten än mannen.

Så avslag Första Kammaren utan vote- ring förslaget om rösträtt och valbarhet för kvinnorna och gav fattiga 25 röster emot 104 åt et förslag om rösträtt utan valbarhet.

Till de gladare minnena från denna riksdag hör däremot, att Andra Kam- maren utan debatt och utan vote- ring antog Liberale samlingspartiets mo- tion om rösträtt och valbarhet för kvin- norna på samma villkor som de nu för män antagna. Denna ståndpunktet i Andra Kammaren torde ej hädaneftir kunna frångås.